

Combinatiebanen

De Wet op het primair onderwijs regelt dat het bevoegd gezag van een basisschool zorg draagt voor de organisatie van buitenschoolse opvang (bso) indien een of meer ouders hierom verzoeken. De kosten komen voor rekening van ouders. Het betreft hier een resultaatsverplichting, zo blijkt uit de wetsgeschiedenis, een ouder kan bij het schoolbestuur een bso-plek afdwingen. Maar hoe werkt dat in de huidige tijd van personeelstekorten? Zowel het onderwijs als de kinderopvang zijn tekortsectoren, het enorme gebrek aan personeel wordt alleen maar groter als meer mensen gebruik willen gaan maken van hun recht op de in de wet geregelde voorzieningen. De regering heeft hier oog voor en heeft actie ondernomen. Helaas in negatieve zin voor de ouders. In het coalitieakkoord van het huidige kabinet is voorzien in het gaandeweg gratis gebruik kunnen maken van kinderopvang. Er wordt gesproken over vergoeding door de overheid van 95% (later verhoogd naar 96%) van de kosten rechtstreeks aan de kinderopvangorganisaties, met als mogelijkheid dat op een later moment 100% vergoed wordt. Als ingangsdatum werd 2025 gehanteerd. Recent is de regering hierop teruggekomen en is 2027 het beoogde inwerking-tredingsjaar geworden, 2025 is vanwege de personeelstekorten niet uitvoerbaar. Dat is een strop voor veel jonge ouders die allebei willen blijven werken. En ook de maatschappij wordt hierdoor gedupeerd omdat we met z'n allen meer werkenden nodig hebben. Uitstel betekent daarentegen wel een financiële meevaller voor het kabinet, precies nu er voor het eerst in vele jaren weer gezocht wordt naar mogelijkheden om te bezuinigen, maar dit even terzijde.

Hoe moet dat nu verder met enerzijds de personeelstekorten in onderwijs en kinderopvang en anderzijds de (twee jaar later) aanstaande bijna gratis kinderopvang? Daarover verscheen op 26 april 2023 een brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de minister voor Primair en Voortgezet Onderwijs. De brief is een reactie op de door de Tweede Kamer aangenomen motie van de leden Sahla en Maatoug waarin de regering verzocht wordt 'om een lijst van geïdentificeerde knelpunten bij samenwerking tussen de kinderopvang en het onderwijs (...) naar de Kamer te sturen en met mogelijke oplossingen te komen om de geïdentificeerde knelpunten weg te nemen.'

In hun brief schrijven de ministers het volgende: 'Combinatiebanen tussen kinderopvang en onderwijs kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan het tegengaan van de personeelstekorten in beide sectoren. Combinatiebanen kunnen namelijk het werken in de kinderopvang (en dan met name de bso) en het onderwijs aantrekkelijker maken door het bieden van de mogelijkheid tot een groter contract en meer diversiteit en doorgroeimogelijkheden.' Dit klinkt oplossingsgericht. Maar aan de uitwerking hiervan wil de regering zich opmerkelijk genoeg niet branden, de ministers leggen de bal bij de betrokken branche-, werkgevers- en werknemersorganisaties en de VNG. Dit strookt met de mededeling aan het begin van de brief dat oplossingen waar een stelselwijziging voor nodig is, buiten beschouwing worden gelaten. Ik lees hierin dat de regering voor een groot maatschappelijk probleem niet haar verantwoordelijkheid neemt. Waar hebben we dat vaker gezien? <

INFO

OVER DE AUTEUR

Wilco Brussee is advocaat bij Brussee Lindeboom Advocaten te Den Haag.